

[Bolvig]

at overbevise det radikale venstre om, at vi skal gå videre end de 20 pct.

Kurt Hansen (VS):

I forbindelse med afsnittet om ligestillingen nævnte jeg to problemer i mit første indlæg, nemlig dels at der ikke i regeringsforslaget var tale om en fælles alder for, hvornår man kunne oppebære henholdsvis enkepension og enkemandspension. Jeg citerede kort fra forslagets bemærkninger og bad om en kommentar fra ministeren om baggrunden for dette afsnit i bemærkningerne. Det vil jeg stadig væk gerne høre.

Jeg nævnte også en anden ting, nemlig om det ikke kunne tænkes, at ordningen blev udvidet til også at gælde folk, der lever papirløst sammen. Det vil jeg også gerne have ministerens kommentar til.

Jeg skal ikke gå meget ind på de bemærkninger, arbejdsministeren kom med til mig under sin replicerende runde; det var nærmest, som om han forsøgte at sige, at jeg havde valget mellem at blive hængt eller blive skudt. Jeg kan bare sige til arbejdsministeren, at i VS har vi stadig væk valget at vælge selv, og det behøver naturligvis ikke at være nogen af de ting, som arbejdsministeren stiller op.

Det var meget interessant at høre, hvad hr. Svend Andersen (Rosk. a.) sagde, for det var faktisk det stik modsatte af, hvad hr. Lawaetz sagde. Hr. Lawaetz sagde, som jeg refererede i første omgang, at hvis dyrtidsportionerne kom til udbetaling i forbindelse med den nye overenskomstafslutning i 1979, ville det betyde en lønforhøjelse på ca. 10 pct., som ville slå bunden væk under den indkomspolitik, som var ført. Jeg forstod hr. Svend Andersen (Rosk. a.)s bemærkninger derhen, at i den del af fremskridtspartiet, på hvis vegne han talte, var man stadig væk interesseret i at få den lov ophævet, som lavede det dyrtidsnapperi, som hr. Svend Andersen (Rosk. a.) selv kaldte det for, og idet han endda bebudede, at man ville komme med forslag om det. Jeg har set igennem forskellige forslag, at fremskridtspartiet går ind for en form for indkomspolitik, men det er ikke den form for indkomspolitik, som hr. Lawaetz argumenterede for. Den, jeg har set forslag om fra fremskridtspartiets side, og hvortil jeg også mener at hr. Svend Andersen

(Rosk. a.) har stået som en af forslagsstillerne, er den, hvor man murer sig inde som ved pavevalg og sender røgskyer op, én fra hver af folketingets partier, én fra arbejdsmarkedets parter osv., altså de skal være helt enige, når de bliver sat ud på en øde ø eller ud på et skib i Atlanterhavet. Det er fuldstændig vildt at forestille sig, at hr. Svend Andersen (Rosk. a.) og jeg skulle kunne blive enige om, hvordan man skal føre indkomspolitik, når vi er direkte modstandere af indkomspolitik.

Jeg mener altså, der er nogle klare skillelinjer imellem den tale, som hr. Lawaetz holdt, og den tale, som hr. Svend Andersen (Rosk. a.) holdt. Vi fik en tale, der tenderede til at være yderst konservativ, fra hr. Lawaetz' side og en traditionel fremskridtstale fra hr. Svend Andersen (Rosk. a.)s side. Når jeg nævnte det med den del af fremskridtsgruppen, som hr. Svend Andersen (Rosk. a.) repræsenterede, er det ikke, fordi der er givet udtryk for det, men bare fordi jeg sondrer sådan på baggrund af de udtalelser, der er kommet fra de to ordførere fra dette parti, der har ytret sig her i dag.

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Når man hørte arbejdsministerens andet indlæg, kunne man næsten fristes til at tro, at han slet ikke havde læst vores forslag, men jeg skal i hvert fald prøve på at bringe ham ud af de vildfarelser, han tilsyneladende var kommet i.

For det første spurgte arbejdsministeren mig, om ikke jeg mente, det ville være noget særdeles væsentligt for ældre lønmodtagere, at de eventuelt kunne opnå 4.000 kr. fra ATP, når de blev pensioneret. Jo, det er jeg enig i, men som man vil kunne læse af vores forslag, vil de kunne få betydelig mere end 4.000 kr. om året, hvis de tegner private forsikringer i stedet for at benytte sig af denne tvangsordning med ATP, netop fordi den ordning er urentabel og en særdeles stor underskudsforretning set med lønmodtagerøjne, når man nu engang kan få mere for sine penge ved at tegne private forsikringer. Altså vil man betrygge de ældre lønmodtageres tilværelse, skal man ikke fortsætte med det nuværende ATP-system, så skal man give dem nogle flere penge i hånden, sådan at de kan tegne sig nogle private forsikringer. Det